

Systém současného otroctví

- CZ24 News | 25. května 2022

Jak vzniklo naše současné otroctví ... aneb je to o „právu“

První informace o současném utajeném otroctví veškeré lidské populace se objevily již v překladu článku poukazujícího na skrytě záludnou formu celého systému otrocké moci utajené skupiny „vládců“ a vyšel již 7.6.2021 pod názvem „[Jsem člověk, ne loď ztracená na moři. Základy přirozeného práva](#)“. Byť přeloženo do češtiny, na mnoha místech na první čtení to není až tak srozumitelné. Od lidí zabývajících se tímto tématem již déle a soustředěných ve [společenském hnutí Jarilo](#) jsem počátkem tohoto roku od [námořníka Jarila](#) obdržel k tomuto tématu i další [velmi stručné podklady](#). Musel jsem si to vše několikrát celé přepsat a doplnit mnoha křížovými odkazy a vysvětlujícími poznámkami, než se mi podařilo odhalit, v čem spočívá logika celé té zruďnosti (tedy metodologie práce systému). A hlavně zjistit, jaký je mechanismus, jenž umožnil nepozorovaný vznik současného stavu světa i dění v něm.

Po zpracování a delším studiu celé problematiky z toho všeho krystalizuje tato kostra manipulace – zotročení lidstva (přesněji člověků). Opět netradiční úhel pohledu na mnohé související jevy umožňující odhalit další zajímavé souvislosti. A také naznačuje cestu ven ze slepé uličky, kterou již někteří člověkové prošlapali. Souvisí to s tématem „**živý člověk**“.
Snad nám tento další úhel pohledu umožní lépe chápat a odhalovat některé děje.

Statisticky významné množství indicií vytváří reálný obrázek. V tomto krátkém pojednání zde (seriálu) není možné dokladovat původ každé tečky v této další mozaice světa.
Nevěřte mi – ověřte si.

Úvodem o právu

Prozatím nám známé dějiny celého lidstva jsou dějinami o snaze totálního ovládnutí a zotročení lidí (božských bytostí) v něčí prospěch na straně jedné a na straně druhé pak neustávající boj proti všem těmto snahám – boj o svobodu. Většinou boj neuvědomělý a proto probíhající podle pravidel někým definovaných a nastavených tak, že vítězem mohl být vždy jen majitel herního banku – tedy jenom on, skrytý za závoji iluzí a za jím sepsaným „zákonným právem“. Kdy smyslem jeho hry je plné podřízení všech člověků právě jeho systému a naplnění onoho prázdného banku veškerým majetkem všech lidí a nakonec odevzdání celé planety.
Toto vysvětluje první schéma.

Pozn.: Termín **nemocní „mocní“** ... v tom systému neexistuje žádná možnost, že by se do této vrstvy propracoval člověk, tedy kdokoliv, kdo by nebyl nějakým způsobem ovladatelný. I absolutní despota musí poslouchat toho, kdo mu umožnil se dostat do této „nejvyšší“ hladiny „smetánky“. Vstupenkou mezi ně je existence nějakého kompromitujícího materiálu.
To platí i pro jim nadřizenou utajenou rodovou černou šlechtu, která jim poroučí, i oni jsou v něčím područí.
I ti jsou nyní v likvidaci – Zdroj všeho Univerza prostě nelze „přečůrat“.

Právo totiž není spravedlnost!

Spravedlnost je u Zdroje (stvořitele, prapůvodce všeho, Boha, Otce nebeského – jak jej nazýval již učitel Ježíš) a je definovaná „přirozeným právem“ (pochází od zdroje ... tedy též někdy „zdrojové“ zvané), viz druhé schéma.

Oproti tomu tzv. „**právo**“ – *to jsou jen sepsaná pravidla vlády zloděje nad okradenými, tedy pravidla svéhlavé moci uplatněné ustavenými dozorci nad lidmi (lid = otroci na úrovni mluvícího dobytka).* Veškeré „psané právo“ je úmyslně falešné a děravé jak starý cedník, avšak **pro celý „systém moci“ je zcela závazné**, protože na něm celý systém stojí a s narušením kterékoliv části padá/hroutí se i celá struktura něčí moci.

Když již víme, kde se nacházíme a kam chceme směřovat, je potřebné mít také představu, jak to tam má vypadat a zda to vůbec stojí za cíl našeho dalšího směřování. „Mocným a šaškům“ v prvním schématu to dosavadní uspořádání pro jejich vegetaci/přežívání vyhovuje. To je však v rozporu s plánem Božím i s plánem vývoje kosmu a rozhodně udržení uspořádání společnosti v onom davo-elitárním schématu není v zájmu ani člověka, ani zotročených lidí.

Nové uspořádání a struktura našeho cíle (životního směřování většiny) je znázorněna níže.

Napřed důležitá otázka, zda je takovýto systém na Zemi vůbec možný?

Nejen že možný je, ale on dokonce i existoval a fungoval. Bez ohledu na báje o Atlantidě, Mayské společnosti a dalších zaniklých společnostech ... bylo množství zaniklých/vyhubených kultur popsáno i v dnešní tzv. historii. Byly to, a v ukrytých místech planety snad někde ještě dosud jsou i poslední zbytky, např. kultury amerických pralesních Indiánů. Ty právě jsou charakteristické svým vysokým napojením všech svých členů ke Zdroji veškerenstva prostřednictvím přírody. Jejich „nedostatkem“ však bývá „slabý“ tlak neměnného okolního prostředí, ve kterém žijí v rovnováze a harmonii, především na biologické úrovni. Tím vzniká nedostatek jiných stimulů pro technologický rozvoj a v jejím důsledku i pozastavení vývoje společnosti a též jeho řízení (*v podstatě k životu toho zase až tak moc nepotřebují*). To je jejich hlavní nevýhoda v případě střetu s kosmickými dravci – projeví se nedostatečné sledování vývoje vzdáleného okolí a nutnosti stálého preventivního budování ochrany.

Přirozené právo je tedy to, kterým se člověk má řídit. Jak především u sebe sama, tak zároveň je musí naplňovat a udržovat nejen ve svém bezprostředně blízkém okolí, ale i vzdálenějším okruhu. *Neexistuje tedy možnost, že by se mohl nezajímat o řízení společnosti ... o politiku.* Člověk je součástí sítě božských bytostí, článkem řetězu. Síla řetězu/společnosti je dána jeho nejslabším článkem (jeho osobní **mravností**) a přežití celé sítě (společnosti, celé množiny jedinců), tedy možnost trvalého fungování všech, to je určeno úrovní váženého průměru celého souhrnu – **morálkou společnosti**. A ta může být i zcela nemravná – jak se v dějinách mnohokrát již stalo a jak to nyní znovu pozorujeme na fašistické Ukrajině, a nejen tam.

Právě pro své úzké osobní propojení se zdrojem a vysokou osobní morálku je každý skutečný a svobodný člověk velkým nebezpečím pro již zmíněný davo-elitární systém vrahů a zlodějů řídicích naši – prý „civilizovanou“ společnost. Proto se také „živí člověkové“ vždy stali systematickým cílem genocidy, kdykoliv a kdekoliv se objevili (př.: bogomilové, kataři, husité, ... až po indiány a aborigince). Což se dosud nakonec vždy i zdařilo – i když jejich ideový odkaz je nakonec vždy přežil a působí – z hlediska vývoje vesmíru nezemřeli zbytečně a jejich duše se posunula výše. Někdy byli vyhubeni právě pro nižší úroveň jimi užívaného technologického vývoje či užitého systému řízení, jindy hrubou silou (nesmírným nasazením vojsk), a když ani to nepomohlo, tak ekonomickou či ideologickou diverzí (Slované) a pod.

Zánik civilizace většinou dokazuje, že společnost sešla z cesty správného vývoje a dopustila se jistých **metodických chyb řízení** svého *vnitřního i vnějšího směřování*. Především ustrnuli ve vývoji

své koncepcce života (*základní chybou většiny systémů je fixace aktuálního sociálního stavu a dogmatizace dosaženého poznání*). Přestali směřovat ku „Království nebeskému“ postupy, jak je již kdysi vysvětloval učitel Ježíš (ty byly úmyslně cenzurovány) a svůj další vývoj i moc nad sebou samými a také svou bezpečnost lidé svěřili do cizích rukou (specialistů ... již od Atlantidy). Uvěřili totiž v možnost „davo-elitárního“ vývoje své společnosti (první schéma) a v „poctivost“ cizích zlodějů a lupičů tak líbezně promlouvajících. Zapomenuli, že vzdání se své svobody a odpovědnosti za sebe sama a přenechání svého osobního kontaktu s bohem je *vždy cestou do otroctví*, ať již je iluze/idea jakkoliv vábná.

Zapomněli na hlavní smysl života, což je již jiné téma.

Všechny formy tohoto střetu zla s člověky se vždy neustále postupně vyvíjely *s ohledem na rozvoj používaných technologií a dosažený stupeň řízení společnosti*. Od prvních dávných okamžiků, kdy stačilo chyceného člověka uvázat či zavřít v ohradě podobně jako divoké zvíře a takto jej zkrotit silou a donutit dělat práci pro cizí zájem (a postupně tak docílit změnu psychiky jak jeho, tak i celého druhu – u zvířat zváno domestikace) ... až do dnešních dob, kdy to vše se děje způsoby zcela novými a nenápadnými. Působením „měkké síly“ na psychiku každého člověka prostřednictvím všudypřítomných lživých medií a budováním autocenzury u podmaněných. S ohledem na změny v užívaných technologiích a hlavně s ohledem na sociologické změny v uspořádání společnosti takto tím došlo i k nenápadné změně/záměně užívaných nástrojů i forem. Jestliže před několika málo stoletími až tisíciletími k ovládnutí otroků (či vymezeného okruhu poddaných) stačil meč, bič, pouta, ohrada a nepříliš moudrý „povýšený“ otrok pověřený dozorem nad jinými otroky, tak právě s rozvojem výrobních technologií a jimi vyvolaným sociálním posunem ve společnosti bylo nutné následně změnit nástroje i metody používané k ovládání lidí. Vyžádala si toho nutnost kooperativního chování lidí jak při výrobě, tak i při rozvoji všech potřebných nových technologií. Vznikl tím i požadavek na poměrně volný pohyb lidí v prostoru (osvobození/uvolnění otroka od místa, tedy zrušení původní vazby na místo či pozemek).

Proto tedy bylo nutné přejít na jiné formy donucování zotročených.

Autor: BADATEL

[ZDROJ](#)